

izvil ta nepridiprav! Toda sedaj pa brž po konja in urno v Javornico, oče bodo že gledali!»

»Ali si kaj hud?« popraša ga Janče.

»Kaj bom zlomka hud«, odvrne Kolenarjev sin, jezeč se sam na-se, »in čemu bom jezen? Saj sem dovolj nespameten, da se baham s stvarjo, o kateri nič ne vem. Dvakrat pa si lahko rečem prismoda, ker vse brž verjamem, kar mi kdo natveze. O ti preklicana reč ti, danes sta me pa dala! E, naj bode, haha!« — In brž jo je s pomijakom in čebrom zavil proti domu.

»Čakaj!« dejal je Janče, »grem še jaz s teboj, da nesem obleko nazaj.

Kar pa se je tukaj zgodilo, ostane med nami; na to se lahko zanesesh!»

»Med nami!« pritrjeval je tudi Pridnik.

Alešu je bilo čimdalje lože pri srcu, samo moker je še bil. Janče mu je napregel voz, sam pa se je preoblekel, kakor bi bil kvišku pogledal.

»Dobro poženi, da ne bo ta čas seno odjenjalo; no, sicer pa še ni tako pozno.«

»Hi, šarec!« — in Kolenarjev Aleš je podil, da se je vse kadilo za vozom. Po potu pa mu je vedno šumela po glavi narodna:

Res, pijanost je nemarnost,
Oh, nikoli prav ne st'ri!

Dvojen spomin.

Nakitil s sliko drágo stan
Oskromni svoj sem neki dan.

Spomin na daljni dom in rod
Dramíta mi, Ciril-Metod! —

Nešetokrat poslèj mi vid
Do slike spè na béli zid.

Nebrójen se od srca tih
Utrga mi ob sliki vzdih.

Na dom spomin sta mi in rod,
Ciril svetnik, svetnik Metod.

Spomin sta mi na tujih tleh
Zvestóbe skálne do obeh!

M. O.

V rôdni vási...

Ali čuješ, srce moje?
Sredi ljudstev, zêmlje tuje
Glásno pesem aleluje
Človek in priródá poje.

V cvetje pesem svet odela,
Stvarstvo vse nje glas pretresa,
Dom so večna ji nebesa,
K nam od zgôraj je prispela.

Na perótih se nagníla
K zemlji pesem-tolažníca,
Da solzé otrè ji z lica,
Máterinski jo vzljúbíla.

Téšit bóli, rane léčit
V zemske je prišlá domove,
Rešit iz okov robove,
Ves človeški rod osrécit. —

Kvišku torej, duša moja,
Sredi ljudstev, zêmlje tuje!
Pesem bódi aleluje
Sreče pesem tudi tvoja!

Kličem ... v prsih zopet glási
Mlada, srečna se mi duša:
Ne v tujini — ona sluša
Alelujo — v rôdni vási...

M. O.

